

var bleven opmærksom paa Gymnastikens Nødvendighed eller Unødvendighed paa Landet, idet de Autoriteter, der vare satte til at overholde Bestemmelserne om Gymnastikunderviisningen, gjorde ganske, som de bedst syntes, og lode de Paagjældende være fri for denne Underviisning, naar de ikke kunne eller ville udøve den. Men efterat de to sidste Kultusministre saa stærkt og bestemt have rettet deres Opmærksomhed paa, at Lovgivningen i denne Henseende bliver fulgt i al dens Strenghed, og have søgt at gennemføre alle de vidtløftige Bestemmelser om Gymnastikunderviisningen, har dette henledet en saadan Opmærksomhed paa Sagen, at jeg nu troer, at den almindelige Folkestemming er for ikke mere at ville vide af Gymnastikunderviisningen paa Landet, og det første Skridt til ikke at beholde den længere, troer jeg da er, at vise Directeuren ud af Finantsloven. — Med Hensyn til Jernbanen skal jeg ikke sige Andet, end at der tidt imellem de forskjellige ærede Rigsdagsmænd har været Uenighed om, hvorledes den offentlige Mening i Sylland bømte om den omhandlede Jernbane. Jeg har altid troet dem, der sagde, at den offentlige Mening ikke var stærkt for Tverbanen, men at den tværtimod var imod den, og jeg er bleven meget bestyrket i denne Mening ved idag at høre den ærede Rigsdagsmand fra Aarhus (Herz); thi han fortalte, at han kun kunde faae Folk til at billige Tverbanen, naar han spurgte, om de helst vilde have denne med Udsigt til herefter at faae flere Længdebaner, eller slet ingen Bane. Naar han maa spørge saaledes for at faae gunstigt Svar med Hensyn til Tverbanen, saa forekommer det mig, at det er den stærkeste Forbømmelsesdom, der kan udtales over den. — Jeg skal, da Tiden er saa langt fremrykket, strax gaae hen til det Punkt, hvormed jeg vil slutte. Jeg tillod mig allerede at henlede Opmærksomheden derpaa i forrige Session. Det er med Hensyn til § 6, som ogsaa den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) har bebudet et Forslag til. Det er den sidste Deel af Paragraphen, som siger: „Fremdeles bliver at udrede den paa Kongeriget falvende Andeel af det Beløb, hvormed de for det hele Mon-

archi fælles Udgifter maatte overstige de for Monarchiet fælles Indtægter.“ Dette Bidrag, der ifølge heraf bliver at udrede for det kommende Finantsaar, ville de fleste Medlemmer vide er betydeligt forøget, mod hvad det har været tidligere. Altsaa er der Anledning til at tænke over, hvorledes Forholdet i saa Henseende er. Der var i Fællesforfatningen sagt, at saalange til en Regnskabsret kommer — og den har det vel lange Udsigter med — skulde Rigsraadet have Rettighed til at afgive Betænkning over Regnskabet, inden Kongen qvitterede for samme. Men vore Forfatningsforhold med Hensyn til det hele Monarchi ere jo som bekendt revne itu, og saalange det staaer saaledes hen, er det at betragte, som om der slet ingen folkelig Control er tilstede med Hensyn til Revisionen af de afslagne Statsregnskaber, idet der endog i den tilbageblevne Rest af Rigsraadet har, som de Herrer ville vide, reist sig Stemmer, som med god Grund udtalte den Mening, at saalange der kun var et Stykke af Rigsraadet tilstede, ansaae de det for uberettiget til at afgive Betænkning over fælles Anliggender. Under saadanne Omstændigheder forekommer det mig rigtigt at tage et Forbehold i denne Henseende for Kongerigets Vedkommende i nærværende Finantslov. Vi staae i en ganske forunderlig Stilling. Jeg skal ikke holde mig til det Punkt, som saa klart er belyst af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning), men jeg skal gjøre opmærksom paa, at det ogsaa har viist sig, at den nærværende Stilling endogsaa medfører, at den tilbageværende Rest af Rigsraadet ikke kan bevilge Penge til de Indretninger og Anlæg, som det anseer for nyttige og gavnlige for Landet. Dette viste sig klart, da der var Tale om en Udvidelse af Statstelegraphen; om Anlægget og Udvidelsen af Statstelegraphen paa den Maade, som steet er, er rigtigt eller ikke, vedrører ikke dette Spørgsmaal. Det blev anseet af Majoriteten i Rigsraadet som ønskeligt, at Loven herom kunde have faaet en Udvidelse med Hensyn til tre andre Linier; men da blev det erklaeret af Regjeringen, at da Holsteens Bidrag til Statstelegraphen ikke kunde forhøies udover, hvad der ved kongelig Resolution var bestemt, saa kunde den tilbageblevne Deel af